

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- Kommissionens förordning (EG) nr 66/2002 av den 15 januari 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 67/2002 av den 15 januari 2002 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn 3
- Kommissionens förordning (EG) nr 68/2002 av den 15 januari 2002 om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in under januari månad 2002 om exportlicens för nötköttsprodukter som berättigar till särskild behandling vid import till tredje land får godkännas 6
- Kommissionens förordning (EG) nr 69/2002 av den 15 januari 2002 om importlicenser för nötköttsprodukter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia 7
- ★ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/96/EG av den 4 december 2001 om fastställande av harmoniserade krav och förfaranden för säker lastning och lossning av bulkfartyg ⁽¹⁾** 9
- ★ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/109/EG av den 19 december 2001 om de statistiska undersökningar som medlemsstaterna skall utföra för att bestämma produktionspotentialen för odlingar med vissa slag av fruktträd** 21

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2002/29/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 8 januari 2002 om ekonomiskt bidrag från gemenskapen för lagring i Frankrike, Italien och Förenade kungariket av antigener avsedda för framställning av mul- och klövsjukevacciner [delgivet med nr K(2001) 4736]** 25

2002/30/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 8 januari 2002 om godkännande av den tekniska handlingsplanen för 2002 för förbättring av jordbruksstatistiken** [delgivet med nr K(2001) 4973] 28

2002/31/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 14 januari 2002 om vissa skyddsåtgärder mot klassisk svinpest i Spanien och om ändring av beslut 2001/925/EG ⁽¹⁾** [delgivet med nr K(2002) 74] 31

2002/32/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 14 januari 2002 om märkning och användning av griskött enligt artikel 11 i rådets direktiv 2001/89/EG rörande Spanien ⁽¹⁾** [delgivet med nr K(2002) 75] 32

2002/33/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 14 januari 2002 om användningen av två slakthus i Spanien, i enlighet med artikel 10.1 b i rådets direktiv 2001/89/EG ⁽¹⁾** [delgivet med nr K(2002) 76] 35

Rättelser

- * **Rättelse till beslut nr 1/2000 av blandande EG-EFTA-kommittén för gemensam transitering av den 20 december 2000 om ändring av konventionen av den 20 maj 1987 om ett gemensamt transiteringsförfarande (EGT L 9 av den 12.1.2001)** 36

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 66/2002
av den 15 januari 2002
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 januari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 januari 2002.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 15 januari 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	68,3
	204	112,8
	212	110,5
	624	74,0
	999	91,4
0707 00 05	052	74,2
	220	249,0
	628	242,2
0709 90 70	999	188,5
	052	187,9
	204	316,8
	220	212,2
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	999	239,0
	052	49,3
	204	55,2
	212	42,4
	220	53,4
	508	23,3
0805 20 10	999	44,7
	052	58,3
	204	99,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	999	79,0
	052	66,4
	204	85,3
	464	72,0
	624	77,0
	999	75,2
0805 50 10	052	46,8
	600	49,1
	999	48,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	41,6
	400	112,8
	404	105,3
	720	110,5
	728	105,7
	999	95,2
0808 20 50	400	99,0
	512	62,9
	720	88,1
	999	83,3

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 67/2002
av den 15 januari 2002
om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2104/2001 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 10 i förordning (EEG) nr 1766/92 föreskrivs att när de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen importerats, skall de tullsatser som föreskrivs i den gemensamma tulltaxan tas ut. För de produkter som avses i punkt 2 i denna artikel skall emellertid importtullen vara lika med det interventionspris som gäller för dessa produkter vid importen ökat med 55 %, minskat med det cif-importpris som gäller för försändelsen i fråga. Denna tull får emellertid inte vara högre än tullsatsen enligt Gemensamma tulltaxan.
- (2) Enligt artikel 10.3 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall cif-importpriserna beräknas på grundval av de represen-

tativa priserna för produkten i fråga på världsmarknaden.

- (3) I förordning (EG) nr 1249/96 fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn.
- (4) Importtullarna skall tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft. De förblir likaså gällande om det inte finns någon börsnotering för referenssort som avses i bilaga II i förordning (EG) nr 1249/96 under två veckor före nästa period för fastställande.
- (5) För att få systemet för importtullar att fungera normalt bör vid beräkningen av dessa tullar de representativa marknadskurser som fastställs under en referensperiod för de flytande valutorna fortsätta att tillämpas.
- (6) Tillämpningen av förordning (EG) nr 1249/96 medför att det skall fastställas importtullar enligt bilagan i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullarna inom spannmålssektorn som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall fastställas i bilaga I i denna förordning på grundval av de faktorer som tas upp i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 januari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EGT L 283, 27.10.2001, s. 8.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import ⁽²⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvete av hög kvalitet	0,00
	av medelhög kvalitet ⁽¹⁾	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	0,00
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	0,00
	av medelhög kvalitet	0,00
	av låg kvalitet	0,00
1002 00 00	Råg	0,00
1003 00 10	Korn, för utsäde	0,00
1003 00 90	Korn av annat slag än för utsäde ⁽⁴⁾	0,00
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	35,35
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽⁵⁾	35,35
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	0,00

⁽¹⁾ För durumvete som inte uppfyller den minimikvalitet för durumvete av medelhög kvalitet som avses i bilaga I i förordning (EG) nr 1249/96, skall den tullsats tillämpas som fastställts för vanligt vete av låg kvalitet.

⁽²⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽³⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 14 EUR/ton.

⁽⁴⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 8 EUR/ton.

⁽⁵⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 24 EUR/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

(perioden 31 december 2001–14 januari 2002)

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	medelhög kvalitet (*)	US barley 2
Notering (EUR/t)	125,61	119,08	124,18	92,73	220,65 (**)	210,65 (**)	147,94 (***)
Tillägg för golfen (EUR/t)	41,00	25,21	19,03	13,46	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (EUR/t)	41,00	—	—	—	—	—	—

(*) Negativt bidrag (discount) på 10 EUR/t (artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1249/96).

(**) Fob golfen.

(***) Fob USA.

2. Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen–Rotterdam: 19,81 EUR/t, Stora sjöarna–Rotterdam: 30,51 euro/ton.

3. Tillskott avseende artikel 4.2, tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 68/2002

av den 15 januari 2002

om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in under januari månad 2002 om exportlicens för nötköttsprodukter som berättigar till särskild behandling vid import till tredje land får godkännas

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1445/95 av den 26 juni 1995 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för ordningen med import- och exportlicenser inom nötköttssektorn och om upphävande av förordning (EEG) nr 2377/80 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2492/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 12.8 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 12 i förordning (EG) nr 1445/95 fastställs de bestämmelser som skall gälla för ansökningar om exportlicenser för de produkter som avses i artikel 1 i kommissionens förordning (EEG) nr 2973/79 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3434/87 ⁽⁴⁾.
- (2) I förordning (EEG) nr 2973/79 fastställs de kvantiteter kött som får exporteras inom ramen för nämnda

ordning för det första kvartalet 2002. Inga ansökningar om exportlicenser för nötkött har inkommit.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inga ansökningar om exportlicens har lämnats in för det första kvartalet 2002 för nötkött, som avses i förordning (EEG) nr 2973/79.

Artikel 2

I enlighet med artikel 12 i förordning (EG) nr 1445/95 får licensansökningar för det kött, som avses i artikel 1, lämnas in under de tio första dagarna av det andra kvartalet 2002 för följande kvantitet: 2 500 ton.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 21 januari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 143, 27.6.1995, s. 35.

⁽²⁾ EGT L 337, 20.12.2001, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 336, 29.12.1979, s. 44.

⁽⁴⁾ EGT L 327, 18.11.1987, s. 7.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 69/2002

av den 15 januari 2002

om importlicenser för nötköttsprodukter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1706/98 av den 20 juli 1998 om den ordning som skall gälla för jordbruksprodukter och varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter med ursprung i stater i Afrika, Västindien eller Stillahavsområdet (AVS) och om upphävande av förordning (EEG) nr 715/90⁽¹⁾, särskilt artikel 30 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1918/98 av den 9 september 1998 om fastställande av tillämpningsföreskrifter inom sektorn för nötkött för rådets förordning (EG) nr 1706/98 om de bestämmelser som gäller för jordbruksprodukter och vissa varor som framställts genom förädling av jordbruksprodukter som har sitt ursprung i Afrika, Västindien eller Stillahavsområdet (AVS) och om upphävande av förordning (EG) nr 589/96⁽²⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

(1) Genom artikel 1 i förordning (EG) nr 1918/98 är det möjligt att utfärda importlicenser för nötköttsprodukter. Importen får dock inte överstiga de kvantiteter som är fastställda för vart och ett av dessa exporterande tredje länder.

(2) De licensansökningar som ingivits från den 1 till och med den 10 januari 2002, uttryckta i urbenat kött, i enlighet med förordning (EG) nr 1918/98, överstiger för produkter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia inte de tillgängliga kvantiteterna för dessa länder. Det är därför möjligt att utfärda importlicenser för de kvantiteter som det har ansökts om licens för.

(3) De kvantiteter för vilka det kan ansökas om licenser från och med 1 februari 2002 bör fastställas inom ramarna för den totala kvantiteten på 52 100 ton.

(4) Det bör understrykas att denna förordning inte påverkar rådets direktiv 72/462/EEG av den 12 december 1972 om hälsoproblem och problem som rör veterinärbesiktning vid import från tredje land av nötkreatur, får och getter, svin och färskt kött eller köttprodukter⁽³⁾, senast ändrat genom förordning (EG) nr 1452/2001⁽⁴⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande medlemsstater skall den 21 januari 2002 utfärda importlicenser för nötköttsprodukter, uttryckta i urbenat kött, med ursprung i vissa AVS-stater, för nedanstående kvantiteter och ursprungsländer:

Tyskland:

- 300 ton med ursprung i Botswana.
- 200 ton med ursprung i Namibia.

Förenade kungariket:

- 1 200 ton med ursprung i Botswana.
- 600 ton med ursprung i Namibia.
- 30 ton med ursprung i Swaziland.

Artikel 2

Licensansökningar kan, i enlighet med artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1918/98, inges under loppet av de tio första dagarna i februari 2002 för följande kvantiteter urbenat kött:

Botswana:	17 416 ton
Kenya:	142 ton
Madagaskar:	7 579 ton
Swaziland:	3 333 ton
Zimbabwe:	9 100 ton
Namibia:	12 200 ton.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 21 januari 2002.

⁽¹⁾ EGT L 215, 1.8.1998, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 250, 10.9.1998, s. 16.

⁽³⁾ EGT L 302, 31.12.1972, s. 28.

⁽⁴⁾ EGT L 198, 21.7.2001, s. 11.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2001/96/EG

av den 4 december 2001

om fastställande av harmoniserade krav och förfaranden för säker lastning och lossning av bulkfartyg

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, ⁽¹⁾

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, ⁽²⁾

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾,

och av följande skäl:

- (1) Med hänsyn till det stora antalet sjöolyckor där bulkfartyg har varit inblandade och där människoliv har krävts bör ytterligare åtgärder vidtas inom ramen för den gemensamma transportpolitiken för att öka säkerheten vid sjötransporter.
- (2) Bedömningar av orsakerna till haverier med bulkfartyg visar att lastning och lossning av fasta bulkklaster, om sådan inte utförs på rätt sätt, kan bidra till förlusten av bulkfartyg, antingen genom att fartygskonstruktionen överbelastas eller genom mekaniska skador på bärande delar i lastrummen. Säkerheten hos bulkfartygen kan förbättras genom att åtgärder vidtas som syftar till att minska risken för skador på konstruktionen och haverier till följd av olämpliga lastnings- och lossningsförfaranden.
- (3) På internationell nivå har Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) genom ett antal resolutioner antagit rekommendationer om säkerheten hos bulkfartyg där aspekter tas upp som rör gränssnittet mellan fartyg och hamn i allmänhet och lastning och lossning i synnerhet.
- (4) Genom sin resolution A.862(20) antog IMO en kod för säker lastning och lossning av bulkfartyg (BLU-koden)

och uppmanade signatärstaterna att börja tillämpa denna kod snarast möjligt samt att informera IMO om fall där koden inte efterlevs. I denna resolution uppmanade IMO vidare de signatärstater inom vilkas territorium det finns terminaler för lastning och lossning av fasta bulkklaster att införa lagstiftning som innebär att ett antal grundprinciper som är nödvändiga för denna kods genomförande kan verkställas.

- (5) Lastnings- och lossningsförfarandenas inverkan på bulkfartygens säkerhet är, med tanke på torrbulkfartygens globala handelsrutter, av gränsoverskridande betydelse. Åtgärder för att förebygga att bulkfartyg förliser till följd av olämplig lastning och lossning bör därför lämpligen utarbetas på gemenskapsnivå genom att harmoniserade krav och förfaranden fastställs för att genomföra rekommendationerna i IMO:s resolution A.862(20) och BLU-koden.
- (6) Med hänsyn till subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget utgör ett direktiv den lämpliga rättsliga formen, eftersom det ger medlemsstaterna en ram för enhetlig och obligatorisk tillämpning av kraven och förfarandena för säker lastning och lossning av bulkfartyg, samtidigt som varje medlemsstat själv får besluta vilka genomförandemetoder som bäst passar deras nationella regelverk. I enlighet med proportionalitetsprincipen går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att de eftersträvade målen skall kunna uppnås.
- (7) Säkerheten för bulkfartygen och deras besättningar ökas genom att riskerna för olämplig lastning och lossning vid terminaler för torra bulkklaster minskas. Detta kan åstadkommas genom fastställande av harmoniserade förfaranden för samarbete och kommunikation mellan fartyget och terminalen samt genom uppställande av lämplighetskrav för fartyg och terminaler.
- (8) Om säkerheten skall kunna förbättras hos bulkfartyg och snedvridning av konkurrensen undvikas måste de harmoniserade förfarandena och lämplighetskriterierna vara tillämpliga på alla bulkfartyg, oberoende av vilken flagg de för, samt på alla terminaler i gemenskapen som dessa fartyg under normala förhållanden anlöper för att lasta eller lossa fasta bulkklaster.

⁽¹⁾ EGT C 311 E, 31.10.2000, s. 240 och EGT C 180 E, 26.6.2001, s. 273.

⁽²⁾ EGT C 14, 16.1.2001, s. 37.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 13 februari 2001 (EGT C 276, 1.10.2001, s. 38), rådets gemensamma ståndpunkt av den 27 juni 2001 (ännu ej offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den 25 oktober 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT).

- (9) Bulkfartyg som anlöper terminaler för att lasta eller lossa fasta bulkklaster bör lämna sig för detta syfte. Likaså bör även terminalerna lämna sig för att ta emot och lasta eller lossa anlöpande bulkfartyg. För dessa ändamål har lämplighetskriterier fastställts i BLU-koden.
- (10) För att förbättra samarbetet och kommunikationen med fartygets befälhavare i frågor som rör lastning och lossning av fasta bulkklaster bör terminalerna utse en terminalrepresentant som inom terminalen är ansvarig för detta samt tillhandahålla befälhavarna informationsbroschyrer om terminalens och hamnens krav. Om detta finns det bestämmelser i BLU-koden.
- (11) Ett kvalitetssäkringssystem som utvecklas, genomförs och underhålls av terminalerna skulle säkerställa att samarbets- och kommunikationsförfaranden samt terminalens faktiska lastning och lossning planeras och verkställs enligt harmoniserade ramar som är internationellt erkända och kontrollerbara. Med tanke på dess internationella erkännande bör kvalitetssäkringssystemet överensstamma med standarden ISO 9000, som antagits av Internationella standardiseringsorganisationen. För att ge nya terminaler tillräcklig tid för erhållande av tillämplig certifiering, är det viktigt att se till att de kan få ett temporärt tillstånd för att bedriva verksamhet under en begränsad tidsperiod.
- (12) För att säkerställa att lastningen och lossningen förbereds noga, omfattas av en överenskommelse och genomförs på ett sådant sätt att det undviks att fartygets säkerhet sätts i fara, bör befälhavarens och terminalrepresentantens ansvarsområden fastställas. Tillämpliga bestämmelser för detta finns i 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (1974 års SOLAS-konvention), IMO:s resolution A.862(20) och BLU-koden. I samma syfte kan förfaranden för att förbereda, komma överens om och genomföra lastningen eller lossningen grunda sig på dessa internationella instrument.
- (13) I gemenskapens allmänna intresse att hindra undermåliga fartyg från att anlöpa dess hamnar bör terminalrepresentanten anmäla påtagliga brister ombord på ett bulkfartyg som kan hota säkerheten vid lastning eller lossning av fartyget.
- (14) De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna måste hindra eller stoppa lastningen eller lossningen om de får tydliga indikationer på att ett fartygs eller dess besättnings säkerhet är hotad till följd av lasthanteringen. För att upprätthålla säkerheten bör dessa myndigheter också ingripa vid tvister mellan befälhavaren och terminalrepresentanten om tillämpningen av dessa förfaranden. De behöriga myndigheternas agerande i säkerhetssammanhang skall inte vara beroende av kommersiella intressen med anknytning till terminalerna.
- (15) Det är nödvändigt att fastställa förfaranden i syfte att rapportera skador på fartyg som uppstår vid lastning eller lossning till de relevanta organen, såsom berörda klassificeringssällskap, samt i syfte att vid behov reparera sådana skador. Om sådana skador kan hota fartygets säkerhet eller sjövärdighet, bör beslut om reparationer och huruvida dessa är brådskande fattas av hamnstatskontrollmyndigheterna i samråd med flaggstatens administration. För den tekniska expertis som krävs för att fatta detta beslut bör myndigheterna ha rätt att anlita en erkänd organisation för att inspektera skadan och ge råd om huruvida det är nödvändigt att reparera fartyget.
- (16) Tillämpningen av detta direktiv bör förbättras genom effektiv övervakning och effektiva kontrollförfaranden i medlemsstaterna. Genom att resultaten av denna övervakning rapporteras erhålls värdefull information om effektiviteten hos de harmoniserade krav och förfaranden som fastställs i detta direktiv.
- (17) I IMO:s resolution A.797(19) av den 23 november 1995 om säkerheten hos fartyg som transporterar fasta bulkklaster finns en begäran om att hamnstaternas myndigheter skall inkomma med en bekräftelse på att terminaler avsedda för lastning och lossning av fasta bulkklaster uppfyller IMO:s koder och rekommendationer om samarbetet mellan fartyg och hamn. Genom att anmäla antagandet av detta direktiv till IMO ger gemenskapen ett adekvat svar på denna begäran och sänder en tydlig signal till det internationella sjöfartssamfundet att gemenskapen åtar sig att stödja de internationella insatserna för att öka säkerheten vid lastning och lossning av bulkfartyg.
- (18) De åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾.
- (19) Vissa bestämmelser i detta direktiv bör kunna ändras i enlighet med det förfarandet så att de anpassas till internationella instrument och gemenskapsinstrument som antas, ändras eller träder i kraft efter det att detta direktiv har trätt i kraft och för genomförandet av de förfaranden som föreskrivs i detta direktiv, utan att dess tillämpningsområde utökas.

(1) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

(20) Rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet ⁽¹⁾ och dess relevanta särdirektiv är tillämpliga på arbete som rör lastning och lossning av bulkfartyg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att öka säkerheten hos bulkfartyg som anlöper hamnterminaler i medlemsstaterna för att lasta eller lossa fasta bulklaster, genom att minska riskerna för överbelastning och fysiska skador på fartygets konstruktion i samband med lastning eller lossning. Detta skall åstadkommas genom fastställande av

1. harmoniserade lämplighetskrav för dessa fartyg och terminaler, och
2. harmoniserade förfaranden för samarbete och kommunikation mellan dessa fartyg och terminaler.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Detta direktiv omfattar

1. alla bulkfartyg, oberoende av vilken flagg de för, som anlöper en terminal för att lasta eller lossa fasta bulklaster, och
2. alla terminaler i medlemsstaterna som anlöps av bulkfartyg som faller inom tillämpningsområdet för detta direktiv.

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i regel VI/7 i 1974 års SOLAS-konvention skall detta direktiv inte tillämpas på anläggningar som endast i undantagsfall används för lastning och lossning av torr last i bulk i eller ur bulkfartyg och skall heller inte tillämpas i de fall där lastning och lossning endast sker med det berörda bulkfartygets egen utrustning.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv och i dess bilagor används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

1. *internationella konventioner*: de konventioner som är i kraft den 4 december 2001 och som anges i artikel 2.1 i rådets direktiv 95/21/EG ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EGT L 183, 29.6.1989, s. 1.

⁽²⁾ Rådets direktiv 95/21/EG av den 19 juni 1995 om tillämpning av internationella normer för säkerhet på fartyg, förhindrande av förorening samt boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg som anlöper gemenskapens hamnar och framförs i medlemsstaternas territorialvatten (hamnstatskontroll) (EGT L 157, 7.7.1995, s. 1). Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 1999/97/EG (EGT L 331, 23.12.1999, s. 67).

2. *1974 års SOLAS-konvention*: den internationella konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss samt därtill hörande protokoll och ändringar som gäller den 4 december 2001,

3. *BLU-koden*: koden för säker lastning och lossning av bulkfartyg (Code of Practice for the Safe Loading and Unloading of Bulk Carriers) såsom den återges i bilagan till IMO:s resolution A.862(20), som antogs av dess generalförsamling den 27 november 1997, i dess lydelse den 4 december 2001,

4. *bulkfartyg*: ett fartyg enligt definitionen i regel IX/1.6 i 1974 års SOLAS-konvention och tolkningen i resolution nr 6 från 1997 års SOLAS-konferens, det vill säga

— ett fartyg som är byggt med enkelt däck, toppving-tankar och hoppertankar i lastrummen, och som huvudsakligen är avsett att frakta torra laster i bulk, eller

— ett malmfartyg, det vill säga ett havsgående fartyg med enkelt däck med två långgående skott och dubbel botten i hela lastlådan, och som är avsett att frakta malm endast i de mellersta lastrummen, eller

— ett kombinationsfartyg enligt definitionen i regel II-2/3.27 i 1974 års SOLAS-konvention.

5. *torr last i bulk eller fast bulklast*: fast bulklast enligt definitionen i regel XII/1.4 i 1974 års SOLAS-konvention, med undantag av spannmål,

6. *spannmål*: spannmål enligt definitionen i regel VI/8.2 i 1974 års SOLAS-konvention,

7. *terminal*: varje fast, flytande eller rörlig anläggning som är utrustad och används för att lasta eller lossa torr last i bulk i eller ur bulkfartyg,

8. *terminaloperatör*: ägaren av en terminal eller varje organisation eller person till vilken ägaren har överlämnat ansvaret för den lastning eller lossning av ett enskilt bulkfartyg som utförs vid terminalen,

9. *terminalrepresentant*: varje person som utsetts av terminaloperatören, och som har det övergripande ansvaret för och rätten att kontrollera förberedelsen, utförandet och avslutandet av lastning eller lossning vid terminalen av ett enskilt bulkfartyg,

10. *befälhavare*: den person som för befäl på ett bulkfartyg, eller ett annat fartygsbefäl som befälhavaren utsett att ansvara för lastning eller lossning,

11. *erkänd organisation*: en organisation som erkänts i enlighet med artikel 4 i rådets direktiv 94/57/EG ⁽³⁾,

⁽³⁾ Rådets direktiv 94/57/EG av den 22 november 1994 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed (EGT L 319, 12.12.1994, s. 20). Direktivet ändrat genom kommissionens direktiv 97/58/EG (EGT L 274, 7.10.1997, s. 8).

12. *flaggstans administration*: de behöriga myndigheterna i den stat vars flagg bulkfartyget har rätt att föra,
13. *hamnstatskontrollmyndighet*: den myndighet i en medlemsstat som är bemyndigad att tillämpa inspektionsbestämmelserna i direktiv 95/21/EG,
14. *behörig myndighet*: en nationell, regional eller lokal myndighet i medlemsstaten som enligt den nationella lagstiftningen har befogenhet att tillämpa och verkställa kraven i detta direktiv,
15. *lastinformation*: de upplysningar om lasten som krävs enligt regel VI/2 i 1974 års SOLAS-konvention,
16. *lastnings- eller lossningsplan*: den plan som avses i regel VI/7.3 i 1974 års SOLAS konvention och som har den form som anges i bilag 2 till BLU-koden,
17. *checklista för säkerheten i gränssnittet mellan fartyg och hamn*: den checklista som avses i avsnitt 4 i BLU-koden och som har den form som anges i bilag 3 till BLU-koden,
18. *deklaration av bulkdensiteten*: de upplysningar om lastens bulkdensitet som skall lämnas enligt regel XII/10 i 1974 års SOLAS-konvention.

Artikel 4

Krav med avseende på bulkfartygens lämplighet ur operativ synvinkel

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att terminaloperatörerna förvissas sig om bulkfartygens lämplighet ur operativ synvinkel för lastning eller lossning av fasta bulkklaster genom att kontrollera huruvida de uppfyller bestämmelserna i bilaga I.

Artikel 5

Lämplighetskrav för terminaler

Medlemsstaterna skall förvissa sig om att terminaloperatörerna, beträffande de terminaler som de har ansvar för enligt detta direktiv, säkerställer att

1. terminalerna uppfyller bestämmelserna i bilaga II,
2. terminalrepresentant(er) utses,
3. informationsbroschyrer utarbetas som innehåller terminalens och de behöriga myndigheternas krav samt de upplysningar om hamnen och terminalen som anges i bilag 1 punkt 1.2 till BLU-koden och befälhavaren på bulkfartyg som anlöper terminalen för att lasta eller lossa fasta bulkklaster tillhandahålls dessa broschyrer, och

4. ett kvalitetssäkringssystem utvecklas, genomförs och uppehålls. Ett sådant kvalitetssäkringssystem skall certifieras enligt standarden ISO 9001:2000 eller en likvärdig standard som minst ställer samma krav som ISO 9001:2000 och kontrolleras enligt riktlinjerna i ISO-standard 10011:1991 eller en likvärdig standard som ställer samma krav som ISO 10011:1991. Bestämmelserna i direktiv 98/34/EG⁽¹⁾ skall följas i fråga om likvärdig standard.

En övergångsperiod på tre år från och med dagen för detta direktivs ikraftträdande skall medges för att inrätta kvalitetssäkringssystemet och ytterligare ett år för att erhålla certifiering av systemet.

Artikel 6

Temporärt tillstånd

Såsom ett undantag från kraven i artikel 5.4 får ett temporärt tillstånd med högst tolv månaders giltighet för att bedriva verksamhet utfärdas av den behöriga myndigheten för nyligen inrättade terminaler. Terminalen måste emellertid visa att den har en plan för genomförandet av ett kvalitetssäkringssystem som överensstämmer med standarden ISO 9001:2000 eller en likvärdig standard i enlighet med vad som anges i artikel 5.4.

Artikel 7

Befälhavares och terminalrepresentanters ansvar

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att följande principer för befälhavares och terminalrepresentanters ansvar iaktas och tillämpas.

1. Befälhavarens ansvar:

- a) Befälhavaren skall alltid ansvara för att det bulkfartyg han för befäl på lastas och lossas på ett säkert sätt.
- b) Befälhavaren skall i god tid före fartygets beräknade ankomsttid ge terminalen den information som anges i bilaga III.
- c) Innan någon fast bulklast lastas ombord skall befälhavaren säkerställa att han har fått den lastinformation som krävs enligt regel VI/2.2 i 1974 års SOLAS-konvention och, om så krävs, en bulkdensitetsdeklaration för fast bulklast. Denna information skall anges på ett lastdeklarationsformulär enligt bilag 5 till BLU-koden.
- d) Innan lasthanteringen påbörjas samt under lastning eller lossning skall befälhavaren fullgöra de förpliktelser som anges i bilaga IV.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EGT L 204, 21.7.1998, s. 37). Direktivet ändrat genom direktiv 97/58/EG (EGT L 217, 5.8.1998, s. 18).

2. Terminalrepresentantens ansvar:

- a) När terminalen tar emot fartygets första anmälan om dess beräknade ankomsttid skall terminalrepresentanten lämna befälhavaren de upplysningar som anges i bilaga V.
- b) Terminalrepresentanten skall försäkra sig om att befälhavaren så tidigt som möjligt har blivit underrättad om innehållet i lastdeklarationsformuläret.
- c) Terminalrepresentanten skall utan dröjsmål till befälhavaren och hamnstatskontrollmyndigheten anmäla uppenbara brister som han observerat ombord på ett bulkfartyg och som kan äventyra säkerheten vid lastning eller lossning av fasta bulkklaster.
- d) Innan lasthanteringen påbörjas samt under lastning eller lossning skall terminalrepresentanten fullgöra de förpliktelser som anges i bilaga VI.

*Artikel 8***Förfaranden mellan bulkfartyg och terminaler**

Medlemsstaterna skall säkerställa att följande förfaranden tillämpas vid lastning eller lossning av bulkfartyg med fasta bulkklaster:

1. Innan fasta bulkklaster lastas eller lossas skall befälhavaren och terminalrepresentanten komma överens om en lastnings- eller lossningsplan enligt bestämmelserna i regel VI/7.3 i 1974 års SOLAS-konvention. Lastnings- eller lossningsplanen skall utarbetas i den form som anges i bilaga 2 till BLU-koden. Den skall innehålla IMO-numret på det berörda bulkfartyget och befälhavaren och terminalrepresentanten skall bekräfta sin överenskommelse genom att underteckna planen.

Varje ändring av planen, som enligt någon av parterna kan beröra fartygets eller besättningens säkerhet, skall utarbetas och godkännas av bägge parterna i form av en reviderad plan.

Fartyget och terminalen skall hålla den överenskomna lastnings- eller lossningsplanen och varje överenskommen revidering av denna tillgänglig under sex månader, så att de behöriga myndigheterna kan utföra nödvändig kontroll.

2. Innan lastningen eller lossningen påbörjas skall checklistan för säkerheten i gränssnittet mellan fartyg och hamn gemensamt fyllas i och undertecknas av befälhavaren och terminalrepresentanten enligt riktlinjerna i bilaga 4 till BLU-koden.
3. Fungerande kommunikation mellan fartyget och terminalen skall alltid upprättas och vidmakthållas, så att parterna kan svara på frågor som gäller information om lastnings- eller lossningsprocessen, och för att säkerställa ett omedelbart verkställande om befälhavaren eller terminalrepresentanten beordrar att lastningen eller lossningen skall stoppas.
4. Befälhavaren och terminalrepresentanten skall genomföra lastningen eller lossningen enligt den överenskomna planen. Terminalrepresentanten skall ansvara för lastningen eller lossningen av den fasta bulkklaster vad beträffar den

lastrumsordning, kvantitet och lastnings- eller lossningstakt som anges i planen. Terminalrepresentanten får inte avvika från den överenskomna lastnings- eller lossningsplanen utan att först ha samrått och upprättat en skriftlig överenskommelse med befälhavaren.

5. När lastningen eller lossning har avslutats skall befälhavaren och terminalrepresentanten skriftligen bekräfta att lastningen eller lossningen har utförts enligt planen, inklusive varje överenskommen ändring av denna. När det gäller lossning skall denna bekräftelse också inbegripa ett protokoll som anger att lastrummen har tömts och rengjorts på det sätt som befälhavaren kräver samt ange eventuella skador som åsamkats fartyget och reparationer som utförts.

*Artikel 9***De behöriga myndigheternas roll**

1. Med förbehåll för befälhavarens rättigheter och skyldigheter enligt regel VI/7.7 i 1974 års SOLAS-konvention, skall medlemsstaterna säkerställa att deras behöriga myndigheter hindrar eller stoppar lastningen eller lossningen av fasta bulkklaster om de får tydliga indikationer på att fartygets eller besättningens säkerhet skulle vara äventyrad till följd av lastningen eller lossningen.

2. I fall då den behöriga myndigheten informeras om att befälhavaren och terminalrepresentanten är oeniga om tillämpningen av de förfaranden som föreskrivs i artikel 8, skall den behöriga myndigheten ingripa om detta krävs för att upprätthålla säkerheten och/eller skydda den marina miljön.

*Artikel 10***Reparationer av skador som uppstått i samband med lastning eller lossning**

1. Om fartygets konstruktion eller utrustning skadas i samband med lastning eller lossning skall terminalrepresentanten rapportera detta till befälhavaren och skadorna skall, om så krävs, repareras.

2. Om skadan skulle kunna försvaga fartygskonstruktionens hållfasthet, minska skrovets vattentäta integritet eller försämra tillförlitligheten hos fartygets väsentliga tekniska system skall flaggstatens administration, eller en organisation som denna erkänner och företräds av, och hamnstatskontrollmyndigheten informeras av terminalrepresentanten och/eller befälhavaren. Ett beslut om huruvida det krävs omedelbar reparation eller om den kan utföras senare skall fattas av hamnstatskontrollmyndigheten med beaktande av det eventuella utlåtandet från flaggstatens administration eller från den organisation som den erkänner och företräds av samt med beaktande av befälhavarens uppfattning. Om omedelbar reparation anses nödvändig skall denna utföras på sådant sätt att befälhavaren och den behöriga myndigheten kan godkänna den innan fartyget lämnar hamnen.

3. För att fatta det beslut som avses i punkt 2 får hamnstatskontrollmyndigheten anlita en erkänd organisation för att inspektera skadan och ge råd om nödvändigheten att genomföra reparationer eller om detta kan göras senare.

4. Denna artikel skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 95/21/EG.

Artikel 11

Kontroll och rapportering

1. Medlemsstaterna skall regelbundet kontrollera att terminalerna uppfyller kraven i artiklarna 5.1, 7.2 och artikel 8. Detta kontrollförfarande skall inbegripa icke aviserade inspektioner i samband med lastning eller lossning.

Dessutom skall medlemsstaterna kontrollera att terminalerna uppfyller kraven i artikel 5.4 vid utgången av den period som anges i den punkten och att nyligen inrättade terminaler gör det vid utgången av den period som anges i artikel 6.

2. Medlemsstaterna skall vart tredje år lämna en rapport till kommissionen om resultatet av kontrollerna. Rapporten skall också innehålla en bedömning av effektiviteten i de harmoniserade förfarandena för samarbete och kommunikation mellan bulkfartyg och terminaler som föreskrivs i detta direktiv. Rapporten skall läggas fram senast den 30 april det år som följer på den treårsperiod som rapporten avser.

Artikel 12

Utvärdering

Kommissionen skall på grundval av medlemsstaternas rapporter enligt artikel 11.2 överlämna en utvärderingsrapport till Europaparlamentet och rådet om hur det system som föreskrivs i detta direktiv fungerar. I denna rapport skall också göras en bedömning av huruvida det är nödvändigt att medlemsstaterna fortsätter rapporteringen enligt artikel 11.2.

Artikel 13

Anmälan till IMO

Rådets ordförandeskap, som handlar på medlemsstaternas vägnar, och kommissionen skall tillsammans informera IMO om antagandet av detta direktiv, varvid de skall hänvisa till punkt 1.7 i bilagan till IMO:s resolution A.797(19).

Artikel 14

Föreskrivande kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 12.1 i rådets direktiv 93/75/EEG⁽¹⁾, nedan kallad kommittén.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 15

Ändringsförfarande

1. Definitionerna i artikel 3.1–3.6 och artikel 3.15–3.18, hänvisningarna till internationella konventioner och koder och till IMO:s resolutioner och cirkulär, hänvisningarna till ISO-standarder och till gemenskapsinstrument samt bilagorna kan ändras enligt det förfarande som avses i artikel 14.2 för att anpassa dem till internationella instrument och gemenskapsinstrument som antas, ändras eller träder i kraft efter det att detta direktiv har antagits, förutsatt att detta inte utökar tillämpningsområdet för detta direktiv.

2. Det förfarande som anges i artikel 14.2 skall tillämpas när artikel 8 och bilagorna ändras för att genomföra förfarandena i detta direktiv, och när rapporteringsskyldigheten enligt artikel 11.2 och artikel 12 ändras eller upphävs, förutsatt att sådana bestämmelser inte utökar tillämpningsområdet för detta direktiv.

Artikel 16

Påföljder

Medlemsstaterna skall fastställa ett påföljdssystem för överträdelser av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa påföljder tillämpas. De föreskrivna påföljderna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/75/EG av den 13 september 1993 om minimikrav för fartyg som anlöper eller avgår från gemenskapens hamnar med farligt eller förorenande gods (EGT L 247, 5.10.1993, s. 19). Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 98/74/EG (EGT L 276, 13.10.1998, s. 7).

*Artikel 17***Genomförande och tillämpning**

1. Medlemsstaterna skall före den 5 augusti 2003 anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

De skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 mars 2004.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 18***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

*Artikel 19***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 4 december 2001.

På Europaparlamentets vägnar

N. FONTAINE

Ordförande

På rådets vägnar

D. REYNDERS

Ordförande

BILAGA I

KRAV MED AVSEENDE PÅ BULKFARTYGENS LÄMPLIGHET UR OPERATIV SYNVINKEL FÖR LASTNING OCH LOSSNING AV FASTA BULKLASTER

(enligt hänvisningen i artikel 4)

Bulkfartyg som anlöper terminaler i medlemsstaterna för att lasta eller lossa fasta bulklaster skall kontrolleras med avseende på huruvida de uppfyller följande krav:

1. De skall vara försedda med lastrum och lucköppningar av tillräcklig storlek och av en sådan konstruktion att den fasta bulklasten kan lastas, stuvas, trimmas och lossas på ett tillfredsställande sätt.
2. Lastluckorna skall vara försedda med identifieringsnummer som stämmer överens med numren i lastnings- eller lossningsplanen. Dessa nummer skall genom placering, storlek och färg vara väl synliga och identifierbara för den personal som sköter terminalens lastnings- och lossningsutrustning.
3. Lastluckorna, systemen för styrning av lastluckor och säkerhetsanordningarna skall vara i gott fungerande skick och bara användas i avsett syfte.
4. Om lampor som indikerar slagsida har monterats skall de testas före lastning eller lossning och påvisas vara fungerande.
5. Om det krävs att det skall finnas ett godkänt lastinstrument ombord skall detta vara certifierat och kunna utföra belastningsberäkningar under lastning eller lossning.
6. Framdrivnings- och hjälpmaskineri skall vara väl fungerande.
7. Däcksutrustning som används vid förtöjning skall fungera och vara i gott skick.

BILAGA II

LÄMPLIGHETSKRAV FÖR TERMINALER FÖR LASTNING OCH LOSSNING AV FASTA BULKLASTER

(enligt hänvisningen i artikel 5.1)

1. Terminalen skall endast godta sådana bulkfartyg för lastning eller lossning som på ett säkert sätt kan angöra kajen längs lastnings- eller lossningsanordningen med beaktande av kajplatsens djup, fartygets maximistorlek, förtöjningsanordningar, fendor, säkert tillträde och möjliga hinder för lastningen eller lossningen.
2. Terminalens lastnings- och lossningsutrustning skall vara korrekt certifierad och hållas i gott skick i enlighet med relevanta regler och normer. Utrustningen får bara skötas av personal som har lämpliga kvalifikationer och erforderliga certifikat.
3. Terminalpersonalen skall utbildas i alla aspekter som rör säker lastning och lossning av bulkfartyg, på ett sätt som är förenligt med deras ansvarsområde. Utbildningen skall vara utformad för att ge kännedom om de allmänna risker som är förknippade med lastning och lossning av fasta bulklaster samt om de negativa följder som felaktiga lastnings- och lossningsförfaranden kan få för fartygets säkerhet.
4. Den terminalpersonal som är delaktig i lastning och lossning skall förses med och använda personlig skyddsutrustning och skall ges tillfälle till tillräcklig vila för att undvika olyckor till följd av uttröttnings.

BILAGA III

INFORMATION SOM BEFÄLHAVAREN SKALL LÄMNA TILL TERMINALEN

(enligt hänvisningen i artikel 7.1 b)

1. Fartygets beräknade ankomsttid till hamnen skall meddelas så tidigt som möjligt. Denna information skall uppdateras efter behov.
 2. I samband med den första ankomsttiden skall följande upplysningar lämnas:
 - a) Namn, anropssignal, IMO-nummer, flagg, hemmahamn.
 - b) Lastnings- eller lossningsplan med angivande av lastens kvantitet, stuvning per lastrum, lastnings- eller lossningsorder samt den kvantitet som skall lastas ombord i varje omgång eller lossas vid varje steg i lossningen.
 - c) Djupgående vid ankomst och ansatt djupgående vid avgång.
 - d) Tid som krävs för att ta ombord eller lossa barlasten.
 - e) Fartygets längd över allt och bredd samt lastområdets längd från förkant på luckkarmen på det lastrum som är beläget längst för över till akterkant på luckkarmen på det lastrum som är beläget längst akter över, i vilka last skall lastas eller lossas.
 - f) Avståndet från vattenlinjen till luckan för det första lastrum som skall lastas eller lossas samt avståndet från fartygets sida till lucköppningen.
 - g) Fallrepstrappans placering.
 - h) Air draught, dvs. avståndet mellan fartygets högsta punkt och vattenytan.
 - i) Detaljuppgifter om och kapaciteten på fartygets lasthanteringsutrustning, om sådan finns.
 - j) Antal och typ av förtöjningslinor.
 - k) Särskilda behov, såsom gällande för trimning av lasten eller gällande för fortlöpande mätning av lastens fukthalt.
 - l) Uppgifter om eventuella nödvändiga reparationer som kan försena fartygets förtöjning, påbörjandet av lastning eller lossning, eller fartygets avgång efter det att lastning eller lossning genomförts.
 - m) Varje annan upplysning om fartyget som terminalen begär.
-

BILAGA IV

BEFÄLHAVARENS FÖRPLIKTELSER FÖRE OCH UNDER LASTNING ELLER LOSSNING

(enligt hänvisningen i artikel 7.1 d)

Före och under lastningen eller lossningen skall befälhavaren säkerställa att

1. lastning eller lossning av last samt intag eller länsning av barlastvatten sker under ledning av ansvarigt fartygsbefäl,
2. lastens och barlastvattnets fördelning övervakas under hela lastnings- eller lossningsprocessen för att säkerställa att fartygets konstruktion inte överbelastas,
3. fartyget ligger på rät köl eller, om slagsida krävs av operationella skäl, att den är så liten som möjligt,
4. fartyget hela tiden är säkert förtöjt med beaktande av lokala väderförhållanden och väderprognoser,
5. ett tillräckligt stort antal befäl och besättningsmän är kvar ombord för att de skall kunna justera förtöjningslinorna eller hantera alla normala situationer eller en nödsituation med beaktande av behovet att ge besättningen tillräckliga viloperioder för att undvika uttröttning,
6. terminalrepresentanten uppmärksammas på krav att trimma lasten, i enlighet med förfarandena i BC-koden (IMO Code of Safe Practice for Solid Bulk Cargoes),
7. terminalrepresentanten uppmärksammas på kraven att balansera intag eller länsning av barlastvatten mot lastning eller lossning samt varje avvikelse från planen för barlasthanteringen, eller varje annan omständighet som kan påverka lastningen eller lossningen av lasten,
8. barlastvattnet länsas i en takt som stämmer överens med den överenskomna lastningsplanen och inte svämmar över kajen eller intilliggande fartyg; i de fall det inte är praktiskt möjligt för fartyget att fullfölja länsningen av barlastvattnet före lastningsprocessens trimningsfas, skall befälhavaren komma överens med terminalrepresentanten om vid vilka tidpunkter och hur länge lastningen kan behöva skjutas upp,
9. det finns en överenskommelse med terminalrepresentanten när det gäller de åtgärder som skall vidtas i händelse av regn eller andra förändringar av väderförhållandena om lasten är av den typen att risker kan uppstå vid sådana förändringar,
10. inget svetsarbete utförs ombord eller i fartygets närhet medan fartyget ligger vid kaj, om inte terminalrepresentanten har gett tillstånd till detta och det utförs i enlighet med eventuella krav från den behöriga myndigheten,
11. noggrann övervakning av lastnings- eller lossningsarbetet samt av fartyget under de avslutande faserna av lastningen eller lossningen,
12. terminalrepresentanten omedelbart underrättas om lastnings- eller lossningsprocessen har orsakat skador, skapat en riskfylld situation eller löper risk att göra detta,
13. terminalrepresentanten informeras när den slutliga trimningen av fartyget måste påbörjas för att lastanläggningens transportanordning skall kunna tömmas,
14. lossningen på babords sida och lossningen på styrbords sida synkroniseras i så hög grad som möjligt i samma lastrum för att undvika att fartyget utsätts för vridkänningar,
15. risken för utsläpp av eventuella brännbara gaser när ett eller flera lastrum fylls med barlast beaktas och försiktighetsåtgärder vidtas innan eventuella svetsarbeten tillåts intill eller ovanför dessa lastrum.

BILAGA V

INFORMATION SOM TERMINALEN SKALL LÄMNA TILL BEFÄLHAVAREN

(enligt hänvisningen i artikel 7.2 a)

1. Namnet på den kaj vid vilken lastning eller lossning skall genomföras och beräknade tidpunkter för förtöjning och avslutad lastning eller lossning (¹).
2. Beskrivning av lastnings- eller lossningsutrustningen, inklusive terminalens nominella lastnings- eller lossningstakt och det antal lastnings- eller lossningsenheter som skall användas, liksom hur lång tid som beräknas åtgå för att avsluta varje lastningsomgång, eller hur lång tid som beräknas åtgå för varje steg i lossningen.
3. Uppgifter om kajplatsen eller piren som befälhavaren kan behöva känna till, inklusive placering av fasta och rörliga hinder, fendrar, pollare och förtöjningsanordningar.
4. Minsta vattendjup längs kajen och i inseglingsleder (¹).
5. Vattendensitet vid kajen.
6. Maximivståndet mellan vattenlinjen och högsta punkten på lastluckorna eller luckkarmarna beroende på vilket av dessa avstånd som är relevant för lastningen eller lossningen samt maximal air draught, dvs. avståndet mellan fartygets högsta punkt och vattenytan.
7. Anordningar för landgångar och tillträde.
8. Vilken av fartygets sidor som skall ligga mot kaj.
9. Högsta tillåtna hastighet vid ingång till tilläggningsplatsen samt tillgång till bogserbåtar, inklusive deras typ och största dragkraft.
10. Ordningföljden vid lastning för olika poster av last och varje annan begränsning om det inte är möjligt att lasta i en ordning eller i ett lastrum som passar fartyget.
11. Uppgifter om varje egenskap som lasten som skall lastas har, som kan medföra risker om lasten kommer i kontakt med last eller lastrester som finns ombord.
12. Förhandsinformation om de föreslagna lastnings- eller lossningsförfarandena eller ändringar av befintliga lastnings- eller lossningsplaner.
13. Huruvida terminalens lastnings- eller lossningsutrustning är fast, eller har några begränsningar i fråga om rörlighet.
14. Krav på förtöjningslinor.
15. Underrättelse om ovanliga förtöjningsanordningar.
16. Eventuella begränsningar för intag eller länsning av barlastvatten.
17. Största djupgående som den behöriga myndigheten tillåter.
18. Varje annan upplysning som befälhavaren begär om terminalen.

⁽¹⁾ Information om beräknade tidpunkter för förtöjning och avgång samt om minsta vattendjup vid kajplatsen skall uppdateras regelbundet och förmedlas till befälhavaren vid mottagandet av uppdaterade meddelanden om beräknad ankomsttid. Uppgifter om minsta vattendjup i inseglingsleder skall tillhandahållas av antingen terminalen eller den behöriga myndigheten.

BILAGA VI

TERMINALREPRESENTANTENS FÖRPLIKTELSE FÖRE OCH UNDER LASTNING ELLER LOSSNING

(enligt hänvisningen i artikel 7.2 d)

Före och under lastningen eller lossningen skall terminalrepresentanten

1. informera befälhavaren om namn och förfaranden för att kontakta den terminalpersonal eller den avlastarens agent som kommer att ansvara för lastningen eller lossningen, och med vilka befälhavaren kommer att stå i kontakt,
2. vidta alla försiktighetsåtgärder för att undvika att lastnings- eller lossningsutrustningen orsakar skador på fartyget samt, om skador uppstår, informera befälhavaren,
3. säkerställa att fartyget ligger på rät köl eller, om slagsida krävs av operationella skäl för att lastnings- eller lossningsarbetet skall kunna utföras, att den är så liten som möjligt,
4. säkerställa att lossningen på babords sida synkroniseras med lossningen på styrbords sida när lossningen sker från samma lastrum för att undvika att fartyget utsätts för vridkänningar,
5. om det rör sig om laster med hög bulkdensitet eller om enskilda skoplaster är stora, varsko befälhavaren att det kan förekomma höga lokala belastningar på fartygskonstruktionen till dess att tanktaket helt täcks av last, särskilt i det fall det är tillåtet att släppa last från hög höjd, och att särskild försiktighet iakttas när lastningen av varje lastrum påbörjas,
6. säkerställa att det finns en överenskommelse mellan befälhavaren och terminalrepresentanten beträffande alla faser av och avseende alla aspekter av lastningen eller lossningen, och att befälhavaren informeras om varje ändring av den överenskomna lastningstakten samt, vid fullbordandet av varje lastningsomgång, den vikt som lastats ombord,
7. protokollföra vikten hos och fördelningen av den last som lastas eller lossas samt säkerställa att lastvikten i lastrummen inte avviker från den överenskomna lastnings- eller lossningsplanen,
8. säkerställa att lasten vid lastning eller lossning har trimmats i enlighet med befälhavarens krav,
9. säkerställa att den lastkvantitet som krävs för att uppnå erforderligt djupgående och trim inför avgången gör det möjligt att tömma lastanläggningens transportanordning när lastningen avslutas; i detta syfte skall terminalrepresentanten informera befälhavaren om den nominella vikten på last som finns i transportanordningen och om eventuella krav på tömning av transportanordningen då lastningen avslutas,
10. vid lossning, varsla befälhavaren när man avser att öka eller minska antalet använda lossningsenheter samt underrätta befälhavaren om när lossningen av varje lastrum anses vara avslutad,
11. säkerställa att inget svetsarbete utförs ombord eller i fartygets närhet medan fartyget ligger vid kaj, förutom med befälhavarens tillstånd och i enlighet med eventuella krav från den behöriga myndigheten.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2001/109/EG

av den 19 december 2001

om de statistiska undersökningar som medlemsstaterna skall utföra för att bestämma produktionspotentialen för odlingar med vissa slag av fruktträd

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 285 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) För att genomföra den arbetsuppgift som ålagts kommissionen enligt fördraget och gemenskapens bestämmelser om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker, behöver kommissionen vara väl underrättad om produktionspotentialen för odlingar av vissa slag av fruktträd inom gemenskapen och ha tillgång till prognoser på medellång sikt för produktion och utbud på marknaderna. Denna arbetsuppgift regleras för närvarande genom rådets direktiv 76/625/EEG⁽³⁾ av den 20 juli 1976 om de statistiska undersökningar som medlemsstaterna skall genomföra för att bestämma produktionspotentialen för odlingar med vissa slag av fruktträd. När nu nya ändringar görs bör det nämnda direktivet för klarhetens skull upphävas och ersättas med det här direktivet.
- (2) Alla medlemsstater bör utföra statistiska undersökningar av fruktodlingar av samma slag samtidigt enligt samma kriterier och med jämförbar noggrannhet. Nyplanteringar når full avkastning först efter ett visst antal år. Undersökningarna bör därför upprepas vart femte år för att tillförlitlig statistik skall kunna erhållas om produktionspotentialen med beaktande av de fruktträd som ännu inte är produktiva.
- (3) Enhetliga statistiska undersökningar av de viktigaste sorterna av varje fruktslag bör utföras i varje medlemsstat, varvid man skall sträva efter att göra så fullständiga underindelningar efter sort som är nödvändigt.
- (4) Erfarenheter från tidigare undersökningar av fruktodlingar har visat att det är nödvändigt att införa en viss flexibilitet i de undersökningsmetoder som medlemsstaterna använder, men samtidigt måste det säkerställas att uppgifterna från de olika medlemsstaterna är jämförbara.

(5) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden, dvs. att få tillgång till tillförlitlig och uttömmande statistik över gemenskapens produktionspotential för odlingar med vissa slag av fruktträd samt prognoser på medellång sikt beträffande produktion och utbud i gemenskapen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av åtgärdens verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(6) De åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽⁴⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Medlemsstaterna skall under år 2002 och därefter vart femte år utföra statistiska undersökningar av odlingarna av vissa fruktslag på respektive lands territorium.
2. Undersökningen skall omfatta följande fruktslag:
 - a) Äpplen avsedda för direkt konsumtion.
 - b) Päron avsedda för direkt konsumtion.
 - c) Persikor.
 - d) Aprikoser.
 - e) Apelsiner.
 - f) Citroner.
 - g) Småcitrus.

I tabellen i bilagan anges vilka fruktslag som skall vara föremål för undersökning i respektive medlemsstat.

Förteckningen över dessa fruktslag och tabellen i bilagan kan ändras i enlighet med förfarandet i artikel 8.2.

Medlemsstaterna får själva välja om undersökningen skall omfatta fruktodlingar med äppel- och päronsorter som uteslutande är avsedda för annat än direkt konsumtion.

⁽¹⁾ EGT C 96 E, 27.3.2001, s. 212.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 13 juni 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 8 november 2001 (ännu ej offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den 11 december 2001.

⁽³⁾ EGT L 218, 11.8.1976, s. 10. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/87/EG (EGT L 16, 21.1.2000, s. 72).

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

3. Alla de företag som har en areal planterad med fruktträd skall omfattas av tillämpningsområdet för undersökningen, under förutsättning att den producerade frukten helt eller huvudsakligen är avsedd för marknaden.

Undersökningen skall omfatta rena och blandade kulturer, dvs. odlingar med flera av de fruktslag som avses i punkt 2 första stycket eller med en eller flera av dem tillsammans med andra fruktslag.

4. Undersökningen kan antingen vara en totalundersökning eller en urvalsundersökning, i enlighet med de kriterier som fastställs i artikel 3.

Artikel 2

1. De undersökningar som föreskrivs i artikel 1 skall läggas upp på ett sådant sätt att resultaten kan redovisas i olika kombinationer av följande egenskaper.

A) Fruktsorter

För varje fruktslag skall ett tillräckligt stort antal sorter redovisas, rangordnade efter betydelse, så att en separat beräkning för varje slag kan göras för varje medlemsstat, omfattande minst 80 procent av den totala areal som är planterad med fruktträd av ifrågakarande fruktslag och i varje fall alla sorter som utgör tre procent eller mer av den totala areal som är planterad med fruktträd av ifrågakarande fruktslag.

B) Trädens ålder

Trädens ålder skall beräknas från tidpunkten för deras plantering. Planteringssäsongen, som sträcker sig från höst till vår, skall betraktas som en enda period.

C) Planterad areal, antal träd och planteringstäthet

Planteringstätheten kan antingen undersökas och anges direkt eller också beräknas utifrån den planterade arealen.

2. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i överensstämmelse med förfarandet i artikel 8.2.

Artikel 3

1. Vid en urvalsundersökning skall urvalet vara representativt för minst 95 % av den areal som är planterad med fruktträd. Den areal som inte ingår i urvalet skall uppskattas.

2. Vad gäller resultaten av de statistiska undersökningar som utförs som urvalsundersökningar skall medlemsstaterna vidta alla erforderliga åtgärder för att säkerställa att slumpfelet är högst 3 % vid 68 % konfidensnivå för hela den areal i landet som är planterad med fruktträd av respektive slag.

3. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att begränsa rapporteringsfel och vid behov beräkna effekterna av dem på hela den areal som är planterad med fruktträd av varje slag.

4. Tillämpningsföreskrifterna för denna artikel skall fastställas enligt förfarandet i artikel 8.2.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen resultaten av undersökningen snarast möjligt, dock senast den 1 oktober det år som följer efter det år då undersökningen gjordes.

2. De resultat som avses i punkt 1 skall tillhandahållas för varje enskilt produktionsområde. Gränserna för de produktionsområden som skall tillämpas för medlemsstaterna skall fastställas i överensstämmelse med förfarandet i artikel 8.2.

3. Slumpfel, tillsammans med sådana upptäckta rapporteringsfel som avses i artikel 3, skall anmälas före den 1 oktober året efter undersökningsåret.

4. Senast den 1 oktober året efter undersökningsåret skall medlemsstaterna till kommissionen överlämna en metodrapport, där det beskrivs hur undersökningen har utförts.

Artikel 5

De medlemsstater som förfogar över årliga uppgifter om

a) de arealer som är planterade med fruktträd och som har röjts inom respektive territorium,

b) nyplanteringar av fruktträd inom respektive territorium, skall meddela kommissionen dessa uppgifter senast den 31 oktober året efter undersökningsåret.

Artikel 6

Kommissionen skall i samråd och under permanent samarbete med medlemsstaterna studera följande:

a) Inlämnade resultat.

b) De tekniska problemen, särskilt vid förberedelser och genomförande av undersökningen.

c) Innebörden av resultaten av undersökningarna.

Artikel 7

Senast ett år efter det att medlemsstaterna har inlämnat resultaten av undersökningen skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om erfarenheterna från undersökningen.

Artikel 8

1. Kommissionen skall biträdas av Ständiga kommittén för jordbruksstatistik, som inrättades genom rådets beslut 72/279/EEG⁽¹⁾.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av artikel 8 i det beslutet.

Den period som föreskrivs i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

⁽¹⁾ EGT L 179, 7.8.1972, s. 1.

Artikel 9

Direktiv 76/625/EEG skall upphöra att gälla den 16 april 2002.
Alla hänvisningar till direktiv 76/625/EEG skall anses vara hänvisningar till detta direktiv.

Artikel 10

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 16 april 2002. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 11

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 12

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 19 december 2001.

På Europaparlamentets vägnar

N. FONTAINE

Ordförande

På rådets vägnar

A. NEYTS-UYTTEBROECK

Ordförande

BILAGA

FRUKTSORTER SOM OMFATTAS AV UNDERSÖKNINGEN I DE OLIKA MEDLEMSSTATERNA

	Äpplen	Päron	Persikor	Aprikoser	Apelsiner	Citroner	Småcitrus
Belgien	×	×					
Danmark	×	×					
Tyskland	×	×					
Grekland	×	×	×	×	×	×	×
Spanien	×	×	×	×	×	×	×
Frankrike	×	×	×	×	×	×	×
Irland	×						
Italien	×	×	×	×	×	×	×
Luxemburg	×	×					
Nederländerna	×	×					
Österrike	×	×	×	×			
Portugal	×	×	×	×	×	×	×
Finland	×						
Sverige	×	×					
Förenade kungariket	×	×					

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 8 januari 2002

om ekonomiskt bidrag från gemenskapen för lagring i Frankrike, Italien och Förenade kungariket av antigener avsedda för framställning av mul- och klövsjukevacciner

[delgivet med nr K(2001) 4736]

(2002/29/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet⁽¹⁾, senast ändrat genom beslut 2001/572/EG⁽²⁾, särskilt artikel 14 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Inrättandet av antigenbanker utgör en del av gemenskapens strävan att inom gemenskapen upprätta beredskapslager av mul- och klövsjukevacciner, i enlighet med rådets beslut 91/666/EEG av den 11 december 1991 om att inom gemenskapen upprätta beredskapslager av vacciner mot mul- och klövsjuka⁽³⁾, senast ändrat genom kommissionens beslut 2001/181/EG⁽⁴⁾.
- (2) "Laboratoire de pathologie bovine du Centre national d'études vétérinaires et alimentaires" i Lyon i Frankrike, som numera ingår i "Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments (AFSSA)", och "Istituto Zooprofilattico Sperimentale di Brescia" i Italien har enligt artikel 3 i det beslutet utsetts till antigenbanker för gemenskapens beredskapslager, och i samma artikel föreskrivs ett förfarande för hur andra anläggningar får utses till antigenbanker genom beslut av kommissionen.
- (3) Genom artikel 1 i kommissionens beslut 2000/111/EG⁽⁵⁾ utsågs dessutom "Merial S.A.S." till antigenbank för gemenskapens beredskapslager.
- (4) Antigenbankernas funktioner och uppgifter fastställs i artikel 4 i beslut 91/666/EEG, och bidrag från gemenskapen får endast beviljas under förutsättning att dessa funktioner och uppgifter fullgörs.

- (5) De antigenbanker som betjänar gemenskapen bör beviljas ett ekonomiskt bidrag från gemenskapen så att de kan utföra dessa funktioner och uppgifter under 2002.
- (6) Av budgetskäl bör det ekonomiska bidraget från gemenskapen beviljas för en period på ett år.
- (7) Enligt artikel 3.2 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitikens⁽⁶⁾ skall program för utrotning av djursjukdomar finansieras via EUGFJ:s garanti-sektion. I fråga om finansiella kontroller skall artiklarna 8 och 9 i den förordningen tillämpas.
- (8) Medlemsstaterna skall beviljas finansiering från gemenskapen under förutsättning att de behöriga myndigheterna lämnar all nödvändig information inom de fastställda tidsfristerna.
- (9) Det ekonomiska bidraget från gemenskapen skall beviljas Merial S.A.S enligt avtalsvillkoren.
- (10) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Gemenskapen skall bevilja Frankrike ekonomiskt bidrag för lagring av antigener avsedda för framställning av mul- och klövsjukevacciner.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ EGT L 203, 28.7.2001, s. 16.

⁽³⁾ EGT L 368, 31.12.1991, s. 21.

⁽⁴⁾ EGT L 66, 8.3.2001, s. 39.

⁽⁵⁾ EGT L 33, 8.2.2000, s. 19.

⁽⁶⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

2. "Agence Française de Securite Sanitaire des Aliments (AFSSA)" i Lyon i Frankrike skall lagra de antigener som avses i punkt 1.

3. Det ekonomiska bidraget från gemenskapen skall uppgå till högst 30 000 euro för perioden 1 januari–31 december 2002.

Artikel 2

1. Gemenskapen skall bevilja Italien ekonomiskt bidrag för lagring av antigener avsedda för framställning av mul- och klövsjukevacciner.

2. "Istituto Zooprofilattico Sperimentale di Bescia" i Italien skall lagra de antigener som avses i punkt 1.

3. Det ekonomiska bidraget från gemenskapen skall uppgå till högst 30 000 euro för perioden 1 januari–31 december 2002.

Artikel 3

1. Det ekonomiska bidrag från gemenskapen som avses i artikel 1.3 och artikel 2.3 skall betalas ut under förutsättning att den berörda medlemsstaten visar upp styrkande handlingar som visar att uppgifterna har fullgjorts.

2. De styrkande handlingar som avses i punkt 1 skall överlämnas till kommissionen före den 1 mars 2003 och de skall innehålla följande uppgifter:

a) Tekniska uppgifter om

- mängd och typ av lagrade antigener (lagerbokföring),
- lagerutrustning (tankarnas typ, antal och kapacitet),
- säkerhetsanordningar (temperaturkontroll, stöldskydd),
- försäkringar (brand, olycksfall).

b) Finansiella uppgifter (kostnadsredovisning enligt tabellen i bilagan).

Artikel 4

1. Gemenskapen skall bevilja "Merial S.A.S.", Lyon, Frankrike, ekonomiskt bidrag för lagring av antigener avsedda för framställning av mul- och klövsjukevacciner.

2. "Merial S.A.S.", Lyon, Frankrike, skall lagra de antigener som avses i punkt 1 i sina lokaler i Lyon, Frankrike (två behållare) och i sina lokaler i Pirbright, Förenade kungariket (fyra behållare).

3. Det ekonomiska bidraget från gemenskapen skall uppgå till högst 48 000 euro för perioden 1 januari–31 december 2002.

Artikel 5

1. Kommissionen skall utan dröjsmål ingå ett avtal med "Merial S.A.S." för att uppfylla målsättningarna i artikel 4.

2. Generaldirektören för Generaldirektoratet för hälsa och konsumentskydd skall bemyndigas att skriva under avtalet på Europeiska kommissionens vägar.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 8 januari 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

FINANSIELLA UPPGIFTER RÖRANDE LAGRING AV ANTIGENER FÖR FRAMSTÄLLNING AV MUL- OCH KLÖVSJUKEVACCINER

KOSTNADSREDOVISNING

För perioden

Referensnummer för kommissionens beslut att bevilja ekonomiskt bidrag:

Bidragsmottagarens namn och adress:

Typ av kostnad	Belopp (Nationell valuta) (¹)
1. Personal	
2. Anläggningstillgångar	
3. Förbrukningsmaterial	
4. Försäkring	
5. Hyreskostnader för lokaler	
Totalt	

(¹) Alla kostnader skall vara uttryckta i nationell valuta.

Bidragsmottagarens intyg

Härmed intygas att

- ovanstående kostnader uppkommit i samband med de uppgifter som föreskrivs i beslutet och att de var nödvändiga för att fullgöra dessa uppgifter väl,
- kostnaderna är faktiska kostnader som omfattas av definitionen för ersättningsbara kostnader,
- alla handlingar som bestyrker kostnaderna finns tillgängliga för revision.

Datum:

Teknisk chef:

Underskrift:

Datum:

Ekonomisk ansvarig:

Underskrift:

KOMMISSIONENS BESLUT
av den 8 januari 2002
om godkännande av den tekniska handlingsplanen för 2002 för förbättring av jordbruksstatistiken

[delgivet med nr K(2001) 4973]

(2002/30/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 96/411/EG av den 25 juni 1996 om förbättring av gemenskapens jordbruksstatistik ⁽¹⁾, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 2298/2000/EG ⁽²⁾, särskilt artiklarna 4.1 och 6.2 i detta, och av följande skäl:

- (1) Enligt beslut 96/411/EG skall kommissionen varje år utarbeta en teknisk handlingsplan för jordbruksstatistik.
- (2) Det finns anledning att konsolidera vissa åtgärder, som inletts inom ramen för föregående handlingsplaner, och fullfölja medlemsstaternas strävan bl.a. när det gäller balanser och användning av bekämpningsmedel.
- (3) Det är nödvändigt att förbättra uppgifterna om de fysiska aspekterna av det europeiska jordbruket, att upprätta detaljerade miljöindikatorer inom jordbruket, att utveckla miljösynpunkter på jordbruksräkenskaperna och att upprätta informationssystem för landsbygdens utveckling i syfte att genomföra EU:s politik på området.
- (4) Enligt beslut 96/411/EG bidrar gemenskapen vid betalningen av de kostnader som uppstår för de enskilda medlemsstaterna vid anpassningen av deras nationella

system eller vid förberedelserna för de nya eller ökande behov, som uppkommer inom ramen för en teknisk handlingsplan.

- (5) De åtgärder som föreskrivs i föreliggande beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för jordbruksstatistik.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

2002 års tekniska handlingsplan för förbättring av jordbruksstatistiken finns i bilagan till föreliggande beslut.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 8 januari 2002.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 162, 1.7.1996, s. 14.

⁽²⁾ EGT L 263, 18.10.2000, s. 1.

BILAGA

**teknisk handlingsplan för 2002 för förbättring av jordbruksstatistiken
(TAPAS 2002)**

De åtgärder som avses i den tekniska handlingsplanen för förbättring av jordbruksstatistiken (TAPAS) för år 2002 syftar till:

att å ena sidan fullfölja vissa åtgärder, som inleddes under föregående handlingsplaner och vars särskilda syfte är att utvidga och godkänna de metoder, som tidigare utarbetats, för att tillhandahålla bättre statistik inom följande områden:

- i) Fysiska uppgifter om det europeiska jordbruket.
- ii) Miljösynpunkter på jordbruksräkenskaperna.
- iii) Miljöindikatorer inom jordbruket.
- iv) Användning av bekämpningsmedel.

och till att å den andra upprätta uppgifter om följande områden:

- v) Landsbygdens utveckling.

Kommissionen kommer att bidra ekonomiskt till de projekt som utvecklas inom ramen för dessa åtgärder. Detta bidrag får ej per medlemsstat överstiga de belopp som anges i tabell.

De åtgärder, som presenterats av medlemsstaterna gäller:

1. Fysiska uppgifter om det europeiska jordbruket

Denna åtgärd är en förlängning av de åtgärder som genomfördes under de föregående åren och syftar till att förbättra de statistiska uppgifterna på följande områden:

- a) Uppgifter om arealer, produktion och användning av vegetabilieproduktionen, särskilt balanser.
- b) Uppgifter om besättningar, produktion och användning av animalieproduktionen, särskilt köttbalanser.
- c) Balanser för foder (antingen för en första beräkning av foderbalansen – ofta efter förbättring av försörjningsbalanserna – eller att utifrån undersökningar om resurser och användning av jordbruksprodukter eller förfinade analyser av tillgängliga uppgifter, fördjupa den första beräkningen). Sammanhanget mellan försörjningsbalanserna och balansen för foder skall också undersökas.
- d) Annat arbete som följer av redan påbörjade åtgärder för att förbättra tillförlitligheten i de uppgifter som rör lagerhållning eller konsumtion inom EU, däri inbegripet konsumtion på gården, samt arbete med att utarbeta tekniska koefficienter.

2. Miljösynpunkter på jordbruksräkenskaperna

Syftet med denna åtgärd är främst att i metoderna för jordbrukets (CEA) och skogsbrukets (CES) räkenskaper införa begrepp och definitioner som medger behandling av vissa enheter av miljöintresse, vilka t.ex. ingår som tjänster inom den totala produktionen eller som utjämningsåtgärder i form av stöd eller skatter.

Därefter kommer nya definitioner att införas.

Gemenskapens intresse framgår av att sammanhängande serier upprättats i förväg för att komplettera serierna i jord- och skogsbruksräkenskaperna.

3. Miljöindikatorer inom jordbruket

Kommissionen önskar uppmuntra projekt som gör det möjligt att förbättra de indikatorer som redan finns, i synnerhet kunskaperna på regional nivå om vissa grödors avkastning, uppgifter om försäljning eller förbrukning av mineralgödningsmedel osv. Kommissionen stöder också upprättandet av landsbygdsindikatorer såsom längden hos häckar och stengårdsgårdar eller de arealer, som på regional nivå används utanför avkastande jordbruksareal (betesmark, fjällbetesmark osv.), samt strukturella känneteckens inverkan på jordbruksföretagens funktion och uppgifter om olika odlingsätt.

4. Användning av bekämpningsmedel

Denna åtgärd har som mål att fortsätta insamlingen och bearbetningen av uppgifter om användningen av bekämpningsmedel och att med olika metoder, t.ex. användning av skilda källor, höja kvaliteten och öka överföringshastigheten. Grödorna väljs av medlemsstaterna beroende på deras betydelse i förhållande till odlad areal eller till den använda mängden bekämpningsmedel. Kännedom om användningen av en noggrant angiven mängd verksamt substans är också ett av åtgärdens mål.

5. Landsbygdens utveckling

Detta nya utvecklingsområde för jordbruksstatistiken rör en mer detaljerad områdesuppdelning av de uppgifter som normalt samlas in på nationell nivå, men också områdesuppdelningar som ofta skiljer sig från de uppdelningar i förvaltningsregioner som oftast används vid utarbetandet av regional statistik. Dessutom finns det behov av uppgifter om flera och mer varierande områden: jordbruksföretagens och deras hushålls inkomster från annan verksamhet än jordbruksverksamhet, särskilt från bisysslor inom jordbruksverksamheten, jordbrukarnas tjänster för samhället, levnadsvillkoren på landsbygden, jordbrukets bidrag som stöd till andra ekonomiska och kulturella verksamheter, osv.

TABELL

TEKNISK HANDLINGSPLAN 2002

Största möjliga ekonomiska bidrag från gemenskapen till kostnader

Fördelning per medlemsstat (1 000 euro)

Land	B	DK	D	EL	E	F	IRL	I	L	NL	A	P	FIN	S	UK	Totalt
Fysiska uppgifter	18,0				24,0			70,0		9,0	62,5	20,0		50,0		253,5
Miljösynpunkter på jordbruksräkenskaperna	20,0					3,0					29,0					52,0
Miljöindikatorer inom jordbruket	30,0	15,0	60,0	45,0						27,5	15,0	45,0	35,0	10,0		282,5
Användning av bekämpningsmedel	15,0		25,0	30,0	20,0					20,0			20,0	15,0		145,0
Landsbygdens utveckling	15,0			30,0				90,0		47,5	10,0			10,0		202,5
Totalt	98,0	15,0	85,0	105,0	44,0	3,0	0,0	160,0	0,0	104,0	116,5	65,0	55,0	85,0	0,0	935,5

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 14 januari 2002

om vissa skyddsåtgärder mot klassisk svinpest i Spanien och om ändring av beslut 2001/925/EG

[delgivet med nr K(2002) 74]

(Text av betydelse för EES)

(2002/31/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden ⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG ⁽²⁾, särskilt artikel 10.3 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Ett antal fall av klassisk svinpest har konstaterats i provinsen Barcelona i Katalonien i Spanien.
- (2) På grund av handeln med levande svin riskerar dessa utbrott att hota besättningarna i andra medlemsstater.
- (3) Spanien har vidtagit åtgärder inom ramen för rådets direktiv 2001/89/EG av den 23 oktober 2001 om gemenskapsåtgärder för bekämpning av klassisk svinpest ⁽³⁾.
- (4) Kommissionen har antagit beslut 2001/925/EG av den 20 december 2001 om vissa skyddsåtgärder mot klassisk svinpest i Spanien ⁽⁴⁾.
- (5) Mot bakgrund av hur situationen utvecklats och utifrån resultaten av de epidemiologiska undersökningarna är det nödvändigt att förlänga de åtgärder som vidtagits och att begränsa det område som omfattas av vissa av dessa åtgärder. Beslut 2001/925/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 8 i beslut 2001/925/EG

- a) skall "den 20 januari 2002" ersättas med "den 20 februari 2002",
- b) skall "den 31 januari 2002" ersättas med "den 28 februari 2002".

Artikel 2

I bilagan till beslut 2001/925/EG skall "Katalonien" ersättas med "Provinserna Barcelona och Girona i Katalonien".

Artikel 3

Medlemsstaterna skall ändra de åtgärder som de tillämpar för handel så att dessa överensstämmer med detta beslut. De skall omedelbart underrätta kommissionen om detta.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 14 januari 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽³⁾ EGT L 316, 1.12.2001, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT L 339, 21.12.2001, s. 56.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 14 januari 2002

om märkning och användning av griskött enligt artikel 11 i rådets direktiv 2001/89/EG rörande Spanien

[delgivet med nr K(2002) 75]

(Text av betydelse för EES)

(2002/32/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 2001/89/EG av den 23 oktober 2001 om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av klassisk svinpest⁽¹⁾, särskilt artikel 11.1 f i detta, och

av följande skäl:

- (1) Spaniens veterinärmyndigheter anmälde i december 2001 att klassisk svinpest brutit ut i Spanien.
- (2) I enlighet med artiklarna 9, 10 och 11 i direktiv 2001/89/EG upprättades omedelbart säkerhets- och övervakningszoner kring de platser i Spanien där sjukdomen har brutit ut.
- (3) Bestämmelser om kontrollmärkning av färskt kött återfinns i rådets direktiv 64/433/EEG av den 26 juni 1964 om hygienproblem som påverkar handeln med färskt kött inom gemenskapen⁽²⁾, senast ändrat genom direktiv 95/23/EG⁽³⁾.
- (4) I enlighet med artikel 11.1 f i direktiv 2001/89/EG, har Spanien begärt att ett undantag skall införas för märkning och användning av griskött från djur som härrör från anläggningar belägna inom de övervakningszoner som fastställts i provinsen Barcelona och som slaktats med särskilt tillstånd av den behöriga myndigheten.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Spanien får använda den märkning som beskrivs i artikel 3.1 A e i rådets direktiv 64/433/EEG för griskött från djur som härrör från anläggningar i de övervakningszoner i provinsen Barcelona som fastställts före den 8 januari 2002 enligt artik-

larna 9 och 11 i rådets direktiv 2001/89/EG, på följande villkor:

- a) Djuren skall ha sitt ursprung i en övervakningszon
 - där klassisk svinpest inte har konstaterats under de närmast föregående 21 dagarna, och där minst 21 dagar har passerat sedan den preliminära rengöringen och desinficeringen av de smittade anläggningarna avslutades,
 - som upprättats omkring en säkerhetszon där kliniska undersökningar avseende klassisk svinpest har utförts, med negativt resultat, vid samtliga anläggningar för svinuppfödning efter det att klassisk svinpest konstaterades.
- b) Djuren skall ha sitt ursprung vid en anläggning
 - som har varit föremål för skyddsåtgärder som införts i enlighet med artikel 11 i direktiv 2001/89/EG,
 - som, enligt vad som har konstaterats under den epidemiologiska undersökningen, inte har haft någon kontakt med en smittad anläggning,
 - som har varit föremål för regelbundna veterinärbesök efter det att zonen upprättades. Kontrollen skall ha omfattat alla svin som hållits på anläggningen.
- c) Djuren skall omfattas av ett program för kontroll av kroppstemperatur och klinisk undersökning. Programmet skall genomföras enligt anvisningarna i bilaga I.
- d) Djuren skall ha slaktats inom tolv timmar från ankomsten till slakteriet.

Artikel 2

Spanien skall säkerställa att ett intyg enligt bilaga II utfärdas för sådant griskött som avses i artikel 1.

Artikel 3

Griskött som uppfyller kraven i artikel 1 och som blir föremål för handel inom gemenskapen måste åtföljas av det intyg som avses i artikel 2.

Artikel 4

Spanien skall säkerställa att de slakterier som utses för att ta emot sådana svin som avses i artikel 1 inte under samma dag tar emot några andra svin.

⁽¹⁾ EGT L 316, 1.12.2001, s. 5.

⁽²⁾ EGT L 121, 29.7.1964, s. 2012/64.

⁽³⁾ EGT L 243, 11.10.1995, s. 7.

Artikel 5

Spanien skall till medlemsstaterna och kommissionen överlämna

- a) uppgift om namn och belägenhet för de slakterier som utsetts för att ta emot sådana svin som avses i artikel 1 för slakt, innan dessa svin slaktas, och
- b) sedan svinen har slaktats, en gång i veckan, en rapport med uppgifter om
 - antal svin som slaktats på de utsedda slakterierna,
 - de system för identifiering och kontroll av förflyttningar som används för slaktsvin,
 - de instruktioner som utfärdats för det program för kontroll av kroppstemperatur som avses i bilaga I.

Artikel 6

Detta beslut skall tillämpas till och med den 28 februari 2002.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 14 januari 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

*BILAGA I***KONTROLL AV KROPPSTEMPERATUR**

I enlighet med artikel 1 c skall programmet för kontroll av kroppstemperatur och klinisk undersökning omfatta följande:

1. Inom 24 timmar före pålastning av en leverans svin avsedda för slakt skall den behöriga veterinärmyndigheten se till att kroppstemperaturen hos ett antal svin som ingår i leveransen kontrolleras med termometer som införs i ändtarmen. Kontrollen skall utföras av en officiell veterinär. Antalet svin som skall genomgå temperaturkontroll framgår av följande tabell:

Antal svin i leveransen	Antal svin som skall kontrolleras
0–25	samtliga
26–30	26
31–40	31
41–50	35
51–100	45
101–200	51
200 +	60

I samband med undersökningen skall följande uppgifter registreras för varje svin på en tabell som utfärdats av de behöriga veterinärmyndigheterna: öronmärkningens nummer, tid för undersökningen och temperatur.

Om en temperatur på 40° C eller högre uppmäts vid undersökningen skall den officiella veterinären omedelbart underrättas. Han skall inleda en sjukdomsundersökning och därvid beakta bestämmelserna i artikel 4 i direktiv 2001/89/EG om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av klassisk svinpest.

2. Under den närmaste tiden (0–3 timmar) före pålastning av en leverans som undersökts enligt punkt 1 skall en officiell veterinär som utsetts av de behöriga veterinärmyndigheterna göra en klinisk undersökning.
3. Vid pålastningen av en leverans svin som undersökts på det sätt som beskrivs i punkterna 1 och 2 skall den officiella veterinären utfärda ett hälsointyg, som skall åtfölja leveransen till det utsedda slakteriet.
4. På det mottagande slakteriet skall resultaten av temperaturkontrollen vara tillgängliga för den officiella veterinär som utför undersökning före slakt.

BILAGA II

INTYG

För färskt kött enligt artikel 1 i kommissionens beslut 2002/32/EG

Nr. (1):

Lastningsplats:

Ministerium:

Avdelning:

I. **Identifiering av köttet**

Griskött

Typ av styckningsdelar:

Antal styckningsdelar eller förpackningar:

Nettovikt:

II. **Köttets ursprung**

Det godkända slakteriets adress och veterinära kontrollnummer:

.....

.....

III. **Köttets destination**

Produkten kommer att skickas från:

(Lastningsplats)

till:

(Bestämmelseort)

med följande transportmedel (2):

.....

Mottagarens namn och adress:

.....

IV. **Hälsointyg**

I min egenskap av officiell veterinär intygar jag härmed att de ovan beskrivna köttprodukterna har framställts enligt kraven för produktion och kontroll i direktiv 64/433/EEG och motsvarar bestämmelserna i beslut 2002/32/EG om märkning och användning av griskött med tillämpning av artikel 11.2 f i direktiv 2001/89/EG.

Utfärdat i den

.....
(Den officiella veterinärens stämpel och underskrift)

(1) Löpnummer utfärdat av den officiella veterinären.

(2) För järnvägsvagnar och lastbilar anges registreringsnummer och för båtar namn och, om så är nödvändigt, containernummer.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 14 januari 2002

om användningen av två slakthus i Spanien, i enlighet med artikel 10.1 b i rådets direktiv 2001/89/EG

[delgivet med nr K(2002) 76]

(Endast den spanska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2002/33/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 2001/89/EG av den 23 oktober 2001 om gemenskapsåtgärder för bekämpning av klassisk svinpest ⁽¹⁾, särskilt artikel 10.1 b i detta, och

av följande skäl:

- (1) I december 2001 rapporterade de spanska veterinärmyndigheterna utbrott av klassisk svinpest i tre angränsande kommuner till provinsen Barcelona i Katalonien.
- (2) I enlighet med artikel 10 i direktiv 2001/89/EG upprättades omedelbart en skyddszon runt de anläggningar där utbrotten konstaterades.
- (3) Förflyttning och transport av svin på allmän och privat väg har förbjudits inom skyddszonen.
- (4) Kommissionen antog beslut 2001/925/EG av den 20 december 2001 om vissa skyddsåtgärder mot klassisk svinpest i Spanien och om upphävande av beslut 2001/863/EG ⁽²⁾.
- (5) Spanien har ingivit en ansökan om att få använda två slakterier som är belägna inom skyddszonen för slakt av svin som kommer från anläggningar utanför skydds-zonen, i enlighet med artikel 10.1 b i direktiv 2001/89/EG.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Spanien har tillstånd att använda slakterierna "Le Porc Gourmet" och "L'Escorxador Frigorific d'Osona (ESFOSA)" i den skyddszon som upprättades i december 2001 runt de anlägg-

ningar där utbrotten av klassisk svinpest konstaterades i provinsen Barcelona i Katalonien på följande villkor:

- Svinen skall komma från anläggningar i de områden som anges i bilagan till beslut 2001/925/EG och skall transporteras till slakterierna utan lossning eller uppehåll.
- Transporten till slakterierna skall ske via korridorer. Närmare bestämmelser om dessa korridorer skall fastställas i spansk lagstiftning.
- Fordon som transporterar svin för slakt skall innan de lämnar ursprungsanläggningen plomberas av de behöriga myndigheterna. Samtidigt som fordon plomberas skall myndigheterna registrera fordonets registreringsnummer och det antal svin som transporteras på fordonet.
- Vid ankomsten till slakteriet skall de behöriga myndigheterna
 - i) kontrollera och avlägsna fordonets plombering,
 - ii) registrera fordonets registreringsnummer och antalet svin som transporteras på fordonet.

2. Varje fordon som transporterar svin till det slakteri som avses i punkt 1 skall rengöras och desinficeras omedelbart efter avlastning.

Fordonen skall sedan inspekteras av de behöriga myndigheterna och, när så är nödvändigt, ytterligare desinficeras i de utrymmen som finns längs korridorerna vid gränsen till skydds-zonen.

Artikel 2

Detta beslut gäller till och med den 28 februari 2002.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Konungariket Spanien.

Utfärdat i Bryssel den 14 januari 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 316, 1.12.2001, s. 5.

⁽²⁾ EGT L 339, 21.12.2001, s. 56.

RÄTTELSER

Rättelse till beslut nr 1/2000 av blandande EG-EFTA-kommittén för gemensam transitering av den 20 december 2000 om ändring av konventionen av den 20 maj 1987 om ett gemensamt transiteringsförfarande*(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 9 av den 12 januari 2001)*

På sidan 4, omedelbart efter "Bilaga A" skall det

i stället för: "Tillägg 1"

vara: "Bilaga".

På sidan 33, omedelbart efter "Bilaga B" skall det

i stället för "Tillägg 2"

vara: "Bilaga II".

På sidan 38, omedelbart efter "Bilaga C" skall det

i stället för: "Tillägg 3"

vara: "Bilaga III".

På sidan 67, i Tillägg B3 skall formuläret ersättas med följande formulär:

TILLÄGG B3

(Framsida)

TC 32 – GARANTIKUPONG FÖR INDIVIDUELL SÄKERHET	A 000 000
Utfärdare:	
.....	
(namn eller firma, samt adress)	
(Borgensmannens åtagande godtaget den	
av garantikontoret)	

Denna kupong, utfärdad den	
för en transitering enligt förfarandet för gemenskapstransitering/gemensam transitering	
vilken börjar senast den och för vilken	
..... fungerar som huvudansvarig.	
(namn eller firma, samt adress)	

.....
(Den huvudansvariges underskrift) (1)	(Utfärdarens underskrift och stämpel)

(1) Underskrift ej obligatorisk.	

(Baksida)

Ifylles av avgångskontoret	
Transiteringen genomförs med den T1-/T2-/T2F-deklaration ⁽¹⁾ ,	
som den (datum) registrerats som nr	
Deklarationen registrerad av (kontor)	
.....	
..... Stämpel Underskrift
<hr style="width: 10%; margin-left: 0;"/> ⁽¹⁾ Stryk det ej tillämpliga.	

På sidan 6, i rubriken till artikel 14 bilaga A skall det

i stället för: "Närmare bestämmelser om individuell säkerhet med användning av"

vara: "Närmare bestämmelser om individuell säkerhet med användning av garantikuponger".

På sidan 17, i artikel 68.2 skall det

i stället för: "... tillsammans med de ..."

vara: "... upptagna i de ...".

På sidan 70, i Tillägg B5, skall, på fram- och baksida, fotnoterna markerade med en asterisk och en siffra ⁽¹⁾ placeras längst ned på sidan.

På sidan 71, i Tillägg B6, skall, på fram- och baksida, fotnoterna markerade med en asterisk och en siffra ⁽¹⁾ placeras längst ned på sidan.
